

◀◀

Taashan me odottelemme. Jukka Rasila ja Timo Kahilainen ottavat rennosti, kun valokalustoa taas kerran säädetään.

▶▶

Ohi on, huokaa Heimo Kakelbergiä esittävä Heikki Silvennoinen päästessään viimein paareilta. Apulaishyökkäys ohjaaja Tommi Lepola saattelee näyttelijän tauolle.

lo. Ohjaajiakin on kaksi, **Matti Grönberg** ja **Pekka Karjalainen**.

Juuri nyt Grönberg istuu mustassa tellassa piharakennuksen ulkopuolella, ja Karjalainen seuraa tapahtumia sivusta. Komentoa pitää apulaishyökkäys ohjaaja Lepola. Sitä ei voi olla kuulematta.

– Toinen otto!

– Hetkinen, mennään vielä repliikit läpi, pyytää käsikirjoittaja ja tuottaja Kahilainen.

Hänellä on poliisin univormu ja välimierellisen kihara peruukki. Kahilainen esittää elokuvassa poliisia nimeltä Reppanainen, joka on Rasilan poliisipäällikkö Mutkan vasen tai oikea käsi. Kahilainen, Rasila, *Herra Heinämäki* -leffan lapsitähdet **Adamiina Pelli** ja **Atte Reunanen** sekä itse herra Heinämäki eli **Heikki Hela** kokoontuvat tiiviiseen piiriin ja mumisevat vuorosanojaan.

– Meni pilveen, kuuluu valomies **Sami Kuokkasen** huuto ulkoa.

Nyt odotamme aurinkoa.

RASILA hauskuuttaa nuoria näyttelijöitä valehtelemalla ajoistaan tennislegenda **Björn Borgin** pallopoikana. Haastetta kuulemma riitti, koska Borg vaati häntä seuraamaan koko ajan sekä palloa että verkkoa. Sitten Rasila liikuttaa toista sil-

määnsä puolelta toiselle. Pää ja toinen silmä pysyvät paikallaan.

Vaikuttavaa.

– Hiljaisuus! Kuvaus! Ääni!

Aurinko on taas kuvausryhmän puolella, ja Lepolan vaativa ääni käskee töihin.

– Oletko Reppanainen ikinä yrittänyt laittaa kummitukselle käsirautoja, kuuluu taas Rasilan repliikki oven ulkopuolelta.

Rasila ja Kahilainen astuvat huoneeseen. Pelli, Reunanen ja Hela tulevat perässä.

– Ai ai ai, olipahan pamaus, sanoo herra Heinämäki ja tuijottaa savuavaa pönttöä.

– Ja poikki!

Lepola haluaa, että pönttö savuaisi hie- man enemmän. Onhan sentään kyse siitä, että leipuri Kakelbergin kakkukone on mystisesti räjähtänyt.

Kakkukone saa sisuksiinsa lisää savua, ja Rasila pitää tunnelmaa yllä.

– Joka ei muista repliikkejään, tarjoaa illalla kaljat. Onko lapsilla lompakot mukana?

– Hiljaisuus! Kuvaus! Odotellaan, savua on aika paljon. Toiminta nyt, jakaa Lepola komentojaan.

– Oletko Reppanainen ikinä yrittänyt laittaa kummitukselle käsirautoja, aloit-

taa Rasila tutusti ja takeltelee heti avauslauseen perään.

Kukaan ei ehdi perätä Rasilalta oluita, sillä kohtaus otetaan heti uusiksi.

– Hyvä, huudahtaa Hela Pellille, kun kohtaus on kuvattu.

– Hyvä, kuuluu ohjaaja Grönbergin ääni teltasta.

– Kiitos, aivan loistavaa, sanoo Lepola. Normaalivolymillä.

KOHTAUS sekä Rasilan ja Pellin lähikuvat on viimein kuvattu. Kello alkaa olla kaksi päivällä. On ruokatauon paikka. Pitkälle pihapöydälle on katettu salaattia, jauhelihapihvejä (eiainesosastoa) ja perunoita.

– Matti tarjoaa, huutaa joku.

Aplodit täyttävät pihamaan, ja ohjaaja Grönberg koettaa näyttää vaatimat- tomalta.

Pitääkö ohjaajan kustantaa ruoat filmiryhmälle? Tämäkö on suomalaisen elokuvanteon arkea?

Ei pidä, eikä ole. Kyse on poikkeuksellisesti ruokajuomana tarjottavasta oluesta, jonka tarjoaminen on rangaistus. Kirjoittamaton sääntö on armoston: jos unohdat kännykkäsi soittoäänen päälle ja sen pirahtaminen pilaa kuvattavan kohtauksen, niin siitä selviää vain oluella.

– Hela on seuraavana vuorossa, puo-

lustautuu Grönberg.

Toisella unohtelijalla alkaa olla kiire. Nyt *Herra Heinämäen* kuvauksissa eletään päivää numero 26. Kaikkiaan kuvauspäiviä kertyy 30.

– Jännityksellä odotamme, lisää Grönberg painetta olkihattuiselle Helalle.

– Täytyy kai lähteä käymään Tallinnassa. Säästän varmasti parikymmentä senttiä, miettii Hela.

REPPANAISESTA takaisin tuottajak- si muuttunut Kahilainen hakee ruokaa lautaselleen ja istuu varjoon pakettiauton perään. Toinen ohjaajista kulkee ohi.

– Ai, tarkoitat kaksipäistä hirviötä, vastaa Pekka Karjalainen kysymykseen kahden ohjaajan järjestyksestä ja vierittää vastausvuoron tuottajalle.

Kahilainen perustelee kahta ohjaajaa sillä, että neljä silmää näkee paremmin kuin kaksi.

– Matti seuraa tilanteita monitorin ääressä, ja Pekka on kuvauspaikalla. Suuret linjat on luotu ja sovittu etukäteen, joten nyt on rauhallinen suoritusvaihe.

Siitä kertoo ainakin se, ettei kummankaan ohjaajan kasvoilla näy väkivallan merkkejä. Taiteelliset painotukset lienee siis sovittu sanallisesti.

– Kaksi ohjaajaa on myös käytännöllis-